

- A) First part of the mishna, up until the words דברי רבי יוחנן בן נורי
- 1) Of the different components of the עמידה that are mentioned, which are found in every single עמידה that a Jew recites?
  - 2) In addition to the different components of the עמידה that are referred to in question 1), which one additional component mentioned here is found in almost every single עמידה of שחרית and מוסף?
  - 3) Is there any component ברכה found in every single עמידה that is missing from this mishna?
  - 4) Is there any way to understand such that the missing ברכה is not really missing?
  - 5) In addition to the components of the עמידה referred to in the earlier questions, what additional component mentioned in the mishna is found in every single shabat and holiday עמידה?
  - 6) How is the nature of the component mentioned in the previous question different in general from the nature of the components mentioned in the first two questions?
  - 7) Which three components mentioned in the mishna are unique to ראש השנה?
  - 8) According to what we know based on present practice, is the mishna referring to שחרית or מוסף or both?
  - 9) According to what we know based on present practice, do you think that the mishna is referring to the silent prayer or to the reader's repetition?
  - 10) What is the objectional preposition עמהן referring to and what does the phrase כולל מלכיות really mean?
  - 11) What is the point and what is the need to state אינו תוקע?
  - 12) Why apparently does one אינו תוקע?
  - 13) If מלכיות is to be included in one of the regular blessings and is not to be independent, what might be the logic of including it in קדושת השם?
- B) Second part of the mishna, until the end
- 1) List the points concerning which רבי עקיבא agrees with רבי יוחנן בן נורי!
  - 2) Concerning which point or points is there a disagreement?
  - 3) What historical assumption could we postulate to try to explain the genesis of the disagreement?
  - 4) What other קושיא could רבי עקיבא have posed that would have brought him to the same conclusion that he reached?
  - 5) What might we deduce from the fact that רבי עקיבא does not pose this other קושיא?
  - 6) How might we understand the קושיא that רבי עקיבא poses; what does it seem to assume about the nature of מלכיות (and זכרונות and שופרות as well)?
  - 7) Might there be a connection between the קושיא posed by רבי עקיבא and question A) 9) above?
  - 8) Looking at the content of מלכיות today, what is very difficult to understand in our mishna?
  - 9) Which of the two approaches in our mishna does the halacha ultimately follow?
  - 10) Could you nevertheless detect a remnant of the rejected approach in the עמידה of ראש השנה as we have it today?
- C) Sefer Vayikra 23:24, Sefer Bmidbar 29:1
- 1) Of מלכיות, זכרונות, and שופרות, which appear to have a foundation in the Torah?
  - 2) How might the answer to the previous question help to explain our mishna?
- D) Tractate Rosh haShana chapter 4, mishna 7

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לב עמוד ב

גמרא. מאי שנא שני מתקיע משום +משלי יד+ דברב עם הדרת מלך, אי הכי הלל נמי נימא בשני משום דברוב עם הדרת מלך! אלא: מאי שנא הלל דבראשון משום דזריזין מקדימין למצות, תקיעה נמי נעבד בראשון, משום דזריזין מקדימין למצות! אמר רבי יוחנן: בשעת השמד שנו.

Talmud of the Land of Israel, Tractate Rosh haShana, chapter 4, halacha 8

תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה פרק ד דף נט טור ג/ה"ד

רבי יעקב בר אחא בשם ר' יוחנן מפני מעשה שאירע פעם אחת תקעו בראשונה והיו השונאים סבורין שמא עליהן הם הולכין ועמדו עליהן והרגום מיגו דאינון חמי לון קראיי שמע ומצליין וקוראין באוריתא ומצליי ותקעין אינון אמרין בנימוסון אינון עסיקין

Tosephot on the page of the Babylonian Talmud

תוספות מסכת ראש השנה דף לב עמוד ב

בשעת גזרת המלכות שנו ואע"פ שבטלה גזרת המלכות לא עבדין כדמעיקרא אע"ג דזריזין מקדימין למצות דחיישינן שמא יחזור דבר לקלקולו

- 1) Based on the information provided by the two תלמודים, what can we extrapolate concerning the original positioning in the Rosh haShana תפלות of מלכיות, זכרונות, and שופרות?

Further sources:

Rosh haShana Machzor

Jewish Liturgy – A Comprehensive History, Ismar Elbogen, translated by Raymond Scheindlin, pages 117, ff.

יוסף היינמן, עיוני תפילה, עמ' 44 76